

Notat om ordning for sammensetning av UiTs nye rektorat

Fra: Universitetsdirektøren

Til: UiTs enheter, Studentparlamentet og tjenestemannsorganisasjoner

Dato: 10.2.2021

Referanse: ePhorte 2020/1510

Styret ved UiT Norges arktiske universitet vil i løpet av mars 2021 fastsette en ordning for det nye rektoratet ved institusjonen, med sikte på utlysning og ansettelse i fireårige åremålsstilling(er). I samband med dette må det avklares om UiT skal ha en eller flere pro- og viserektorer, hvilke faglige ansvarsområder som skal ligge til stilling(ene), og om det til stillingene også skal ligge et administrativt lederansvar. Vi viser til den tidsplanen som ble lagt fram for universitetsstyret 28.1.2021 og til omtale i styresak 27.8.2020¹.

Hensikten med dette notatet er å belyse noen av de mest aktuelle aktuelle problemstillingene, og å invitere til drøfting i UiTs ledermøter, møter med tjenestemannsorganisasjonene og i studentdemokratiet i forkant av at saken legges frem for beslutning i universitetsstyret i mars (endelig dato er ennå ikke fastsatt).

Drøftinger med fakulteter og studentparlamentets ledelse vil skje i UiTs utvidede ledermøte (ULM) 2.3.2021. Drøftinger med hovedtillitsvalgte vil bli satt opp på IDF- møte i februar, og i forbindelse med drøfting av styresaker før universitetsstyrets møte medio mars. Det vil også være anledning til å gi skriftlige innspill med frist 1.3.2021, som kan legges på sak 2020/1510 i ePhorte eller oversendes på e-post til Jørgen Fosslund eller Odd Arne Paulsen. Vi oppfordrer ledere og tillitsvalgte for studenter og ansatte til å drøfte saken i møter innenfor egen organisasjon.

Bakgrunn

Den 17.6.2020 vedtok universitetsstyret at UiT skal endre styringsmodell fra todelt til enhetlig ledelse. Ny modell trer i kraft 1.8.2021, og den 16.12.2020 ansatte universitetsstyret ny rektor som tiltrer i sin stilling 1.8.2021. Universitetsstyret har tidligere også avklart at det skal tilsettes i minst en stilling som prorektor. Bakgrunnen for dette var at det ble vurdert som nødvendig at rektor har en stedfortreder. Det er av samme grunn ønskelig at denne prorektoren tiltrer sammen med rektor den 1.8.2021. Utover dette har universitetsstyret ikke avklart om det skal være flere stillinger i det nye rektoratet. Det kan legges

¹ Henholdsvis saker OS 1/21 og S 33/20 (ePhorte 2020/1510), se <https://uit.no/moteportalen>

til grunn at prorektorstillinger vil være åremålsstillinger med samme funksjonsperiode som rektor (fire år), og at stillinger skal lyses ut med universitetsstyret som ansettelsesmyndighet.

UiT har i dag et valgt rektorat med to prorektorer. Disse avslutter sine åremålsperioder samtidig med nåværende rektor, den 31.7.2021. I tillegg har UiT to åremålsansatte viserektorer. Deres åremålsperioder er prolongert og utgår 31.12.2021. Vi gjengir her de instruksjoner som er gjeldende for UiTs nåværende pro- og viserektor-funksjoner:

Prorektor for forskning og utvikling:

- særlig ansvar for utvikling av universitetets samlede FoU-virksomhet, i samsvar med institusjonens strategiske mål
- arbeide for å fremme FoU-virksomheten og økt ekstern forskningsfinansiering, og for at UiT utvikler og vedlikeholder eksellente forskningsmiljøer og forskningsgrupper
- ivareta forskning og utvikling som utføres i samarbeid med eksterne aktører i samfunns- og næringsliv, og se til at næringsrettet FoU-virksomhet utføres i god samhandling med, og bidrar til innovasjon i næringsliv og offentlig sektor
- arbeide for at UiT er internasjonalt ledende på forskning knyttet til arktiske tema, og nasjonalt ledende innen forskning på og i nordområdene.
- rektors stedfortreder

Prorektor for utdanning:

- særlig ansvar for utvikling av universitetets samlede utdanningsvirksomhet, i samsvar med institusjonens strategiske mål
- arbeide for at institusjonen har en relevant og helhetlig utdanningsportefølje av høy kvalitet, som er basert på forskning og kunstnerisk utviklingsarbeid
- fremme innovative utdanninger, og arbeide for å utvikle og vedlikeholde eksellente utdanningsmiljøer
- samarbeide med eksterne aktører i samfunns- og næringsliv, og bidra til at utdanningsvirksomheten svarer godt til langsiktige behov for kompetanse i næringsliv og offentlig sektor
- legge til rette for at UiT er best på utdanning innen arktiske tema, og utdanner høyt kvalifiserte kandidater med kompetanse som etterspørres i landsdelen, nasjonalt og internasjonalt

Viserektorer (felles instruks):

- ansvar for UiT Norges arktiske universitet sin virksomhet som regional utviklingsaktør, og skal bidra til å tydeliggjøre og forsterke UiTs samlede innsats på dette området. Viserektor skal løfte fram UiTs fortrinn innen forskning og utdanning, og arbeide for at UiTs faglige virksomhet blir innrettet og utviklet i samsvar med samfunnets behov for kompetanse
- to hovedoppgaver:
 - å utgjøre et felles faglig kontaktpunkt for samhandlingen mellom UiT og regionen
 - å utgjøre en faglig koordinerende funksjon for UiTs campuser og studiesteder i regionen

1. Hvor mange prorektorer skal UiT ha?

Når det gjelder prorektorstillinger, er det tre hovedspørsmål som universitetsstyret må ta avklare før utlysning finner sted. Det gjelder antall stillinger, tematiske ansvarsområder, og hvilke direkte lederfunksjoner som skal ligge til stillingen(e).

Antallet pro- og viserektorer varierer mellom institusjonene i den norske UH-sektoren, og det er ingen føringer i UH-loven eller annet regelverk som institusjonen må ta hensyn til i vurderingen av dette. Spørsmålet kan derfor i sin helhet baseres på hva som vurderes som hensiktsmessig og ønskelig sett fra UiTs side. Relevante hensyn kan være kompetanse og kapasitet i UiTs sentrale ledelse, evne til å lede og følge opp alle deler av UiTs virksomhet, muligheter for god samhandling med omverden, og at den samlede ledelsesfunksjonen skal være funksjonell for UiT som helhet.

Minimumsløsningen er et rektorat som består av rektor og rektors stedfortreder. En mulig fordel med kun én prorektor er at hele rektoratet innenfor en slik modell vil kunne ha ansvar for hele UiTs virksomhet, og at de underliggende nivåene i UiTs organisasjon får få ledere å forholde seg til. En annen mulig fordel er at sammenhengene mellom de ulike delene av kjernevirksomheten kan bli ivaretatt gjennom det helhetlige ansvaret som vil ligge til de to stillingene. Innenfor en ordning av denne typen vil det samtidig være mulig med en viss arbeidsdeling, for eksempel slik at rektor tar et hovedansvar for kommunikasjon, representasjon og myndighetskontakt, mens prorektor tar et større ansvar internt eller administrativt. Det er også mulig å etablere en arbeidsdeling mellom rektor og prorektor som gjelder ansvarsområder, deler av den faglige virksomheten eller saksområder, for eksempel at prorektor ivaretar et hovedansvar for utdanning og rektor selv har hovedansvaret for forskning. En innvending mot en modell med kun én prorektor er at den lett vil kunne redusere den samlede kapasiteten og kompetansen i UiTs sentrale ledelse. Denne ulempen kan man søke å motvirke gjennom sterkere integrering av enhetenes ledere inn mot universitetsledelsen, for eksempel slik at dekaner kan tildeles et gjennomgående ansvar for deler av virksomheten, saksområder eller saker, i tillegg til å fungere som rådgivere for rektor og prorektor.

Ved andre institusjoner i den norske UH-sektoren er hovedregelen likevel at rektor har mer enn bare én prorektor/viserektor. En modell med to eller flere prorektorer gir muligheter for at rektoratet kan inneha en bredere samlet kompetanse, og at det kan rekrutteres prorektorer med komplementære kvalifikasjoner og erfaring. Modellen kan gi økt ledelseskapasitet og -fokus, sett i forhold til den omfattende bredden av UiTs virksomhet. Et større rektorat gjør det enklere å være godt informert om hva som skjer internt, nasjonalt og internasjonalt på relevante områder. Modellen gir muligheter for direkte faglig ledelse og koordinering på gjennomgående områder som forskning og utviklingsarbeid, utdanning, kunnskapsformidling, samfunnskontakt og innovasjon. Økt kapasitet i den sentrale ledelsen vil også gi muligheter for å lede og følge opp områder som UiT særlig vil styrke, ut fra strategi, muligheter og utfordringer, som for eksempel ekstern finansiering, livslang læring, internasjonalt samarbeid, innovasjon og tematiske satsinger.

Det kan også hevdes at en ordning med to eller flere prorektorer gir flere muligheter for å delta i ulike fora og samarbeidsarenaer i sektoren. De to nåværende prorektorene for forskning og utdanning har på flere områder inntatt ledende posisjoner nasjonalt og bidratt til utvikling på viktige felt for sektoren og UiT, som meritteringsordningen for undervisning og satsingen på *open science*. Et rektorat som har høy kompetanse innenfor ulike deler av UiTs virksomhet vil lettere kunne bli invitert med som bidragsyttere og premissleverandører også i eksterne og myndighetsdrevne beslutningsprosesser. Mulige ulemper ved en modell med flere prorektorer kan være økte behov for koordinering i den sentrale ledelsen, og en mer komplisert ledelsesstruktur sett fra

underliggende enheter og ledere. Ulempene kan bli redusert dersom antall prorektorer begrenses til to eller tre, med tydelige ansvarsområder og avklarte myndighetsforhold.

2. Hvilken faglig/tematisk innretning skal stillingene ha?

Som vist ovenfor, er nåværende ordning ved UiT et valgt rektorat med to prorektorer, med ansvar innenfor henholdsvis utdanning og forsknings- og utviklingsarbeid. Stillinger som pro- eller viserektorer ved norske universiteter har normalt en tematisk innretning med et delegert ansvar for utvalgte deler av kjernevirksomheten eller samfunnsoppdraget til institusjonen. I tabell 1 nedenfor er det gitt en oversikt over hvilke stillinger som inngår i rektoratene ved et utvalg norske universiteter som har enhetlig ledelse/ansatt rektor, samt ordningen ved Umeå universitet. Det fremgår av tabellen at omtrent alle institusjonene har egne pro-/viserektorer for henholdsvis forskning og utdanning, men at det utover dette er betydelig variasjon i innretningen på stillinger i rektoratene.

<i>Tabell 1</i>	NMBU	OsloMet	UiS	USN	NTNU	Umeå universitet
Rektor	1	1	1	1	1	1
Antall prorektorer	2	1	3	en av viserektorene er rektors stedfortreder (prorektor)	3	1
Ansvarsområde prorektorer	-utdanning -forskning og innovasjon	-utdanning	-utdanning -forskning -innovasjon og samfunn	-	-utdanning -forskning -innovasjon	-rektors stedfortreder, forskning (40%)
Antall viserektorer	-	1	-	3	2	2
Ansvarsområde viserektorer	-	-FoU	-	-utdanning og studiekvalitet -forskning, innovasjon og internasjonalisering -ekstern samhandling	-Campus Gjøvik -Campus Ålesund Begge viserektorene skal synliggjøre og posisjonere NTNU overfor regionalt nærings- og arbeidsliv. Bidra til at NTNU oppfyller samfunnsansvaret innen forskning,	-utdanning -forskning

					utdanning, innovasjon og formidling	
Øvrige lederfunksjoner	Administrasjonsdirektør	Direktør for organisasjons- og virksomhetsstyring Direktør for digitalisering og infrastruktur (NB! pt slått sammen til en stilling som dir. for digitalisering- og virksomhetsstyring)	Direktør for org og infrastruktur	De administrative ansvarsområdene er organisert i seks avdelinger som blir ledet av hhv viserektorer, øk.direktør, personal- og org.direktør, komm.- og markedsdirektør og direktør for infrastruktur	Økonomi- og eiendomsdirektør Organisasjonsdirektør	Universitetsdirektør Assisterende universitetsdirektør Universitetsforvaltningen består av fem virksomhetsområder, med virksomhetsledere; Plan og utredning, økonomi (ledes av ass.dir), virksomhetsstøtte, infrastruktur, IT

Det er ikke tilfeldig at de fleste institusjonene velger å holde seg med egne prorektorer for henholdsvis utdanning og forsknings. Dette er sentrale dimensjoner i alle universiteters virksomhet, med høye krav til aktivitet, kvalitet, resultatoppnåelse og utvikling. Internt på UiT gjenspeiles de to områdene også organiseringen av strategiske utvalg og av underliggende lederfunksjoner på fakultetsnivå, der det som regel er en prodekan for forskning og en prodekan for utdanning.

Dersom UiT fortsatt skal ha prorektorer for områdene utdanning og forskning er det to spørsmål som må avklares. Det ene gjelder om ansvarsområdene bør avgrenses bredt eller smalt, og hvilke deler av virksomheten som skal inngå. «Utdanning» kan begrenses til den etablerte og studieprogram-baserte virksomheten, eller utvides til å omfatte utdanningskvalitet, annen strategisk utvikling, utvikling av utdanningsporteføljen, læringsmiljø, digitalisering og nye læringsformer, dialog med studentrepresentanter, avtakerfeltet og praksisarenaer, og livslang læring/etter- og videreutdanning. Tilsvarende kan «forskning» omfatte faglig og kunstnerisk utviklingsarbeid, innovasjon, randsoneraktivitet, ekstern finansiering, infrastruktur med videre. På begge områder kan det inngå samarbeid og dialog i sektoren og med myndigheter, og kontakt med arbeids- og næringsliv. En fordel med å definere ansvarsområdene bredt vil være at prorektorer kan utøve et tydelig ledelsesansvar med et begrenset behov for koordinering internt og eksternt. En ulempe kan være at ansvarsområdene kan komme til å bli for omfattende, og at det blir krevende å få et tydelig ledelsesfokus på utvalgte områder av eks. utdanningsvirksomheten.

Det andre spørsmålet er derfor om UiT bør gjøre en ytterligere inndeling av ansvarsområder, ved å etablere ytterligere prorektor-stillinger på høyt prioriterte områder, eller områder som krever stor grad av samhandling på tvers av enheter. Det kan gjelde strategisk viktige gjennomgående områder for institusjonen (eks. arktisk og marin forskning), eller på felt som vil være særskilt viktige i samhandlingen med omverdenen, for eksempel livslang læring, innovasjon og entreprenørskap. Etablering av prorektor-funksjoner på slike områder vil kunne bidra til sterkere ledelsesmessig fokus, profilering, og intern samhandling. Ulemper kan være økte behov for koordinering og uklare skillelinjer mellom ansvarsområder.

3. Hvilket øvrig ansvar skal stillingene ha?

Stillinger som prorektor (og viserektor) kan være stillinger med et rent faglig ledelsesansvar, som ved UiT i dag. Dette betyr at det til stillingene ikke ligger ansvar for administrative enheter eller personal- og økonomiansvar. Prorektor inngår i rektors ledergruppe og er rådgiver for rektor, og kan tildeles direkte ledelsesansvar på vegne av rektor. I en slik modell vil alle faglige og administrative enheter være formelt og direkte ledet av andre ledere enn prorektorene (dekaner og ledere i administrasjonen). Det administrative støtteapparatet som prorektorene gjør bruk av leveres også i en annen styringslinje enn disse stillingene inngår direkte i.

Innenfor en styringsmodell med ansatt rektor er det derimot mulig å utforme en eller flere stillinger som (i likhet med rektorstillingen) er enhetlige lederstillinger som i tilknytning til sitt tematiske og faglige ansvarsområde også har ansvar for administrative enheter, med økonomi- og personalansvar. Omfanget av oppgaver og ansvar knyttet til den administrative funksjonen kan avgrenses på ulike måter innenfor en slik modell. Her foreligger det to hovedalternativer eller modeller:

- Enhetlig leder med helhetlig administrativt ansvar: Prorektor har et administrativt ansvar som omfatter hele eller store deler av den «tilhørende» administrasjonen for det faglige feltet. Ved andre norske universiteter som har enhetlig ledelse er det særlig vanlig at prorektor for utdanning gis et slikt lederansvar, og dermed er øverste leder for den sentrale administrasjonen på hele utdannings-/studiefeltet.
- Enhetlig leder med avgrenset administrativt ansvar: Prorektor har et administrativt ansvar, men dette gjelder utvalgte og avgrensede deler av den «tilhørende» administrasjonen for det faglige feltet. Det er innenfor en slik modell mest nærliggende å gi ansvar for administrative ressurser som arbeider med strategiske spørsmål eller særskilte utviklingsoppgaver og/eller støttetjenester for ledelsen.

Det vil være fordeler og ulemper med begge modellene. I tabell 2 nedenfor er noen av disse nevnt, men oversikten er ikke ment å være uttømmende eller konkluderende.

Tabell 2

Ansvar for prorektor	Fordeler	Ulemper
Faglig lederstilling	Prorektor kan fullt ut konsentrere seg om faglige lederoppgaver	Prorektor rår ikke over administrative ressurser
Enhetlig lederstilling med omfattende administrativt ansvar	Prorektor rår over betydelige administrative ressurser som er av betydning for utøvelsen av sitt faglige lederansvar	De administrative lederoppgavene kan bli omfattende og tidkrevende. Dette kan gå ut over det faglige ledelsesopdraget
Enhetlig lederstilling med avgrenset administrativt ansvar	Prorektor rår over visse administrative ressurser som er av betydning for utøvelsen av faglig lederansvar	Store deler av administrasjonen på prorektors område ligger utenfor prorektors myndighet. Økt behov for koordinering

Ser man på ordninger og praksis ved andre institusjoner, kan man finne eksempler på at alle modellene er i bruk. Det finnes også eksempler på at ulike modeller benyttes innenfor samme institusjon, det vil si at prorektorer har ulike type stillinger. Det er særlig vanlig at prorektor utdanning har et omfattende og helhetlig ledelsesansvar. I tabell 3 nedenfor er ansvarsområdet for prorektorer og viserektorer ved utvalgte norske universiteter samt Umeå universitet skissert.

Tabell 3

NMBU	OsloMet	UiS	USN	NTNU	Umeå universitet
Prorektorene har faglig, administrativ og personalledelse innen området	Prorektor har overordnet faglig og administrativt ansvar innen områdets aktiviteter og strukturer.	Prorektor har på rektors vegne det overordnede faglige og administrative ansvaret innen ansvarsområdet.	Prorektor er rektors stedfortreder	Felles for alle tre: Prorektor rapporterer direkte til rektor og er en del av rektors lederteam.	Prorektor är rektors ställföreträdare och utses av rektor.
Lederansvar av avdelingen	Resultatansvar og budsjettansvar innen divisjonen	Prorektor har lederansvar for		Prorektor leder utvalg og matriser innenfor	Prorektor är ansvarig för forskning och forskarutbildning, samt samverkan och internationalisering inom området

	Prorektor har personalansvar for to direktører, avddir for avd for utdanning og avddir for UB	fellestjenester innen ansvarsområdet		ansvarsområdet og har en egen stab og overordnet ledelse for fire avdelinger	
	Viserektor FoU skal bistå rektor med å posisjonere OsloMet nasjonalt og internasjonalt. Innen forskning, utvikling, og forskerutdanning Viserektor har resultatansvar og økonomisk ansvar innen divisjonen		Viserektor skal støtte og avlaste rektor med både faglige og administrative lederoppgaver. En av viserektorene vil tillegges oppgaven som rektors stedfortreder (prorektor). To av tre viserektorer har linjeansvar for avdelinger	Viserektorene skal synliggjøre og posisjonere NTNU overfor regionalt nærings- og arbeidsliv. Bidra til at NTNU oppfyller samfunnsansvaret innen forskning, utdanning, innovasjon og formidling	-samhandling og internasjonalisering innen området

Det første spørsmålet som kan tas stilling til er om prorektorer ved UiT bør ha et administrativt lederansvar. Dersom dette ikke tildeles, vil det innebære at rektor har det direkte ansvaret for hele UiTs administrasjon, og kan delegerer ledelsesfunksjoner til avdelingsledere eller til en administrasjonssjef. Uten direkte lederfunksjoner vil prorektorer kunne fokusere på de faglige og strategiske utviklingsoppgavene til universitetet, og utøve faglige ledelses- og koordineringsfunksjoner på vegne av rektor overfor UiTs enheter, herunder også i strategiske utvalg. Med et administrativt lederansvar vil prorektorer ha direkte tilgang til ressurser som kan anses som viktige for deres arbeid, som kan gjøre det lettere å sette prioritinger og følge disse opp overfor underliggende ledere og ansatte.

Dersom prorektorer skal ha et direkte lederansvar, kan et utgangspunkt for den videre vurderingen være at de administrative lederoppgavene ikke bør bli så tidkrevende at det går ut over deres faglige ledelsesoppgaver. Det bør også være slik at prorektorene kan utøve ledelse for personalmessige og økonomiske ressurser som dekker en nødvendig bredde i oppgavene som inngår. For det tredje bør modellen legge til rette for at faglige og administrative områder og oppgaver har tydelig ledelse og avklarte ansvarsforhold, slik at det framstår som oversiktlig internt og eksternt, og uten at det oppstår for store løpende behov for koordinering og avklaringer, for eksempel innen ulike deler av utdanningsadministrasjonen.

En mulig løsning som kan imøtekomme de hensynene som er omtalt ovenfor, er at prorektorer tildeles et bredt administrativt ansvar på sine respektive ansvarsområder, slik at de er ledere for de fagadministrative enhetene som ligger under deres tematiske ansvarsområder. Dette vil gi rektoratet direkte tilgang til ressurser som vil sette dem i stand til å følge opp UiTs strategier og mål. Med et bredt administrativt ansvar, gis det muligheter for å kunne gjøre prioriteringer over tid, og å oppnå en samlet sett riktig bruk av kompetanse og ressurser innenfor UiTs administrasjon. Samtidig kan de administrative enhetene som skal ledes av prorektorene organiseres slik at de administrative lederoppgavene til prorektorene ikke blir så tidkrevende at det går ut over deres faglige ledelsesoppdrag. Prorektorer kan ha én eller et mindre antall underliggende administrative ledere, som sørger for at prorektors tidsbruk til merkantile og driftsmessige oppgaver blir begrenset, og som støtter prorektor i utøvelsen av de mer faglige og utviklingsmessige lederoppgavene.

En annen mulig løsning er å tildele prorektorer direkte lederansvar for mer avgrensede funksjoner, som anses som viktigst for utøvelsen av deres faglige, strategiske og utviklingsorienterte arbeid. Fordeler ved en slik løsning kan være å begrense kontrollspennet og omfanget av administrative oppgaver for prorektorene. En mulige ulempe kan være at ulike deler av administrasjonen tilhører ulike styringslinjer, som gir behov for god koordinering i universitetsledelsen og overfor enheter. Det kan også være krevende å trekke opp klare skillelinjer for hvilke funksjoner innenfor UiTs administrasjon som skal anses som viktigst for prorektorer å ivareta direkte ledelse av.

Som eksemplene fra andre institusjoner illustrerer vil det også være mulig å differensiere valg av modell for ulike prorektorer. De to mulige løsningene kan altså komme til anvendelse for ulike stillinger i rektoratet.

4. Om viserektorer

Den nåværende ordningen med viserektorer ble etablert i 2017 i samband med beslutninger om endelig organisering av UiT etter fusjonene med høyskolene i Finnmark, Harstad og Narvik. Bakgrunnen for ordningen var at fusjonene hadde gjort UiT til et utpreget flercampusuniversitet med et styrket regionalt oppdrag. Dette skapte flere behov som viserektorstillingene skulle ivareta. I styresaken der stillingene ble opprettet (sak S 29/17) ble særlig to behov vektlagt. Det ene var behovet for felles kontaktpunkt for samhandlingen mellom UiT og det omkringliggende samfunnet i de store geografiske regionene i Nord-Norge. Det andre var behovet for koordinering av den faglige virksomheten på campusene utenfor Tromsø. På alle disse campusene er det faglige ansvaret fordelt mellom flere fakulteter og flertallet av disse ledes i sin tur av dekaner som i hovedsak arbeider fra hovedcampus i Tromsø. Den koordinerende funksjonen til viserektorene er operasjonalisert ved at viserektor leder det lokale campusrådet og har ansvar for at saker som er sentral for campusutviklingen løftes fram for universitetsledelsen. I høringene i forkant av styrebehandlingen ble det pekt på at en mulig utfordring med denne typen lederfunksjoner er at de «bryter» med den linjeorganiseringen som ellers preger organiseringen av UiT. Ordningen stiller også store krav til samhandling, spesielt mellom viserektorer og dekaner.

I etableringen av viserektorfunksjonene ble det vurdert om viserektorene også skulle ha et administrativt lederansvar ved å være leder for lokale campusadministrasjoner (og dermed ha et enhetlig lederansvar). Dette alternativet ble den gang valgt bort fordi det innenfor den daværende styringsmodellen med todelt ledelse ble vurdert som uforenelig med at viserektorene samtidig kunne være ledere på nivå 1 i UiTs organisasjon. Innenfor UiTs nye styringsmodell med enhetlig ledelse på nivå 1 vil det derimot ikke være tilsvarende formelle hindringer i veien for at viserektorer også kan ha et administrativt lederansvar. En mulig fordel med en slik løsning kan være at viserektor får styrket sin funksjon som koordinator og leder av sentrale campusfunksjoner. Mulige ulemper

vil være en økt fragmentering av ledelsesansvaret for ulike deler administrasjonen og økt behov for koordinering på tvers. Det er også bare campus Harstad og Alta som har egne campusadministrasjoner. Ved campus Narvik er det fakultetsadministrasjonen ved IVT-fak som ivaretar denne oppgaven.

Universitetsstyret skal ta stilling til framtidig ordning med viserektorer i løpet av første halvår 2021, med mulig utlysning av stillinger i mai-juni 2021. Jf. den tidsplanen som er angitt i orienteringssak 1/21. Universitetsdirektøren ønsker likevel innspill på erfaringer med ordningen som viserektor allerede nå, fordi det er noen sammenhenger mellom ordningene for prorektorer og viserektorer. Begge typer stillinger kan inngå i universitetsledelsen, og de oppgavene som UiTs viserektorer ivaretar i dag er sentrale for institusjonen. Vi ber derfor også om vurderinger av hvilke følger en eventuell videreføring av viserektorstillingene kan få for spørsmålet om prorektorer, og *vice versa* om valg av ordning for prorektorer kan få følger for hvilken ordning UiT bør ha for viserektorer.

5. Fremtidig organisering av den samlede administrasjonen

Dersom universitetsstyret beslutter at en eller flere stillinger i rektoratet skal ha et enhetlig ledelsesansvar, må en større eller mindre omorganisering av dagens administrative organisering ved UiT utredes nærmere. En slik utredning må også belyse hvordan den øvrige administrasjonen under rektor skal ledes og organiseres i den nye styringsmodellen. Både av tidshensyn og fordi det vil være uheldig om nåværende administrativ toppledelse gis ansvar for en prosess som i neste omgang har direkte betydning for egne stillinger, vil det bli lagt opp til at dette arbeidet først gjennomføres etter at ansatt rektor har tiltrådt i sin stilling, jf. også den tidsplanen som er angitt i orienteringssak 1/21.